

Băjenarii bulgari se stabilesc în primul rînd în orașele și satele românești în care se aflau așezări similare mai vechi și, pe cît posibil, din acele locuri din care veneau și ei. Astfel, satul Brebeni are băjenari din aceeași regiune Kozlo-
dui-Rahova, veniți în 1825 și 1828. De asemenea, satele din jud. Olt, ca Spătărei,
Păru-Rătund, Rădoești și Calomfirești, au așezări din 1810 și 1829, după cum
satele Valea Dragului, Brănești, Vărăști, Dudești, Afumați, Fundulea, Mănăs-
tirea, Spantov, Herești, Chiajna, Fundu au așezări din vremea celor două
războaie din 1806—1812 și 1828—1829. Situații similare sînt în județul Ialo-
mița, la Ciocănești, sau în multe sate din Dolj și Romanți.

Emigrația orășenească încearcă să-și refacă așezările din patrie, băjenarii
stabilindu-se cu toții la un loc: slivnenii la Bereasa, șiștovenii la Zimnicea și
Mavrodin etc. Nu ne ocupăm aici de înființarea orașului Alexandria¹.

În sfîrșit, *emigrările din 1828—1829 au mai [mult un caracter rural, iar
cele din 1830 un pronunțat caracter orășenesc.*

Dacă ciocnirile dintre interesele de clasă și cauzele reîntoarcerilor băje-
narilor reies clar din cele de mai sus, se cuvine să subliniem încă o dată că unele
dintre catagrafiile și datele statistice utilizate nu au valoare decît pentru o
anumită perioadă de timp. Trebuie să adăugăm că nici cifrele date de Kiselef
relativ la numărul băjenarilor care au plecat și al acelor care au rămas la noi
în țară nu se referă la rezultatul final al emigrației, ci la o dată anterioară.
Cifra care arată cîți băjenari țărani au rămas în țară din emigrația legată de
războiul ruso-turc din 1828—1829 este cea dată de Vistieria Țării Românești
în noiembrie 1834, adică 2 670 de familii.

În sfîrșit, cei ce adună cifrele date de documentele emigrației din anii
1806—1812 sau din cele anterioare cu cele de la 1828—1830, pentru a afla
la cît se ridică numărul total al bulgarilor din Țara Românească spre 1840 se
înșală dacă nu țin seama de două elemente, și anume de procesul de asimilare
firească și de faptul că și în 1812, dar mai ales în 1828—1829, mulți băjenari
au fost români. Situația reală ne-o arată catagrafia generală din 1838, cînd
bulgarii nu s-au ferit de înregistrare, ci, dimpotrivă, s-au înscris ca « sîrbi »,
deoarece acum situația lor fiscală era cu totul clară.

Catagrafia din 1838. În catagrafia generală a Țării Românești se dă întreaga
populație pe județe, plase, orașe și sate, arătîndu-se și naționalitatea locui-
torilor: români, « sîrbi » (în care se cuprind bulgarii și sîrbii, cei dinții formînd
însă imensa majoritate), greci, evrei, țigani și alții. Din această catagrafie
s-au dat în anexa acestui studiu așezările de « sîrbi » pe județe, plăși și orașe,
notîndu-se și numele satelor numai acolo unde s-au găsit cinci sau mai multe
familii venite în țară în diferite vremuri. Bineînțeles, cele mai multe din aceste
așezări datează de la finele secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea
adică din timpul războaielor ruso-turce, și mai ales după cele din 1806—1812
și 1828—1829. Fără îndoială, mulți dintre bulgarii așezați la noi înaintea tuturor
acestor războaie, și în special acolo unde nu au format grupuri mai mari, se
românizaseră pînă la această dată.

¹ Antonian Nour, *Istoricul orașului Alexandria*, Alexandria, 1927; Constantin
N. Velichi, *Mișcările revoluționare de la Brăila din 1841—1843*, p. 25.